

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 301. Quis teneatur præcepto confessionis annuæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

præceptum ecclesiasticum , uti rectè Amic. d.
17. n. 60. Ills. n. 13. Gorm. à n. 63.

Frequentem confessionem in illis , qui gen-
tiliter vivunt , non esse signum prædestinatio-
nis , constat ex dictis l. 6. p. 1. n. 672.

Q. 301. Quis teneatur præcepto confessionis an-

nus. Bz. §. 1. Non baptizati non tenentur , uti
habet communissima cum Castrop. T. 23. p. 20.
§. 1. n. 6. & Avers. q. 15. f. 3. Contra Scot. Ri-
chard. Angel. Silv. Hiquæum apud Bosco d. 7. f. 5.
n. 3. quorum sententiam Vasq. & Dicast. d. 7. n.
13. vocant improbabilem , præceptum enim
dirigitur ad solos Christi fideles. Nec obstat ,
quod l. 6. p. 1. n. 595 dixerim etiam non bapti-
zatos obligari præcepto Communionis , nam
disparitatem rectè assignat Lugo d. 15. n. 26.
quod non baptizatus possit facere hoc , quod
requiritur ad Communionem , nimirum reci-
pere Baptismum & communicare , hinc pro-
pter obligationem Communionis tenetur re-
cipere Baptismum : E contrà quamvis recipere
Baptismum , non ideo teneretur confiteri , quia
materia confessionis sunt sola peccata post
Baptismum commissa , qualia non habet , ergo
propter obligationem confessionis non potest
nunc teneri ad Baptismum.

§. 2. Baptizati omnino omnes , per se lo-
quendo , tenentur , etiam hæretici , non tan-
tum vi præcepti divini sed etiam ecclesiastici ,
sunt enim subditi Ecclesiæ & præceptum nem-
inem excipit , Lugo à n. 144. Gorm. p. 2. n. 39.
Nec obstat , quod præceptum dirigatur ad fide-
les , nam fidelis hic dicitur , qui per Baptismum
suscepit fidem , & nomine fidelis sæpe compe-
hendi etiam hæreticos ostendit Dicast. n. 79.

Hinc

Hinc l. i. n. 794. dixi etiam excommunicatos teneri vi hujus præcepti petere absolutionem: item incarcerati, si aliter confiteri non posse, tenentur facere, ut à carcere liberentur, ut colligitur ex dictis l. 6. p. 1. n. 626. Apostoli ipsi post promulgationem sufficientem eodem præcepto tenebantur: de his tamen fusè discurgunt Lugo à n. 27. & Dicast. à n. 49. putatque Rhod. in Pentecoste fuisse confirmatos in gratia, adeoque postea non peccasse mortaliter nec indiguisse hoc Sacramento; ante Pentecosten autem non obligasse hoc præceptum, & consentit Avers. suprà. Denique obligatur etiam Papa, uti rectè Suar. Lugo à n. 142. Avers. Gorm. n. 27. præceptum enim quoad substantiam est divinum, & quamvis esset ecclesiasticum tantum, adhuc teneretur quoad vim directivam saltem sub veniali, secundum dicta l. i. n. 675.

2026. §. 3. 7. Sanch. d. 51. num. 31. Castrop. Diana, Burgh. cent. 2. cas. 24. putant pueros ante septennium non obligari hoc præcepto, quia leges positivæ sunt tantum de communiter contingentibus, L. Nam ad ea, ff. De legibus, communiter autem non contingit, ut pueri ante septennium habeant plenum usum rationis, quem leges positivæ supponunt in illo, quem obligant. Oppositorum videtur probabilius, cum enim Concilia præceptum non referant ad ætatem sed ad annos discretionis, id est, ad plenum usum rationis, si malitia supereret ætatem & pueri ante septennium peccent mortaliter, & quæ obligabuntur atque alii.

2027. §. 4. In dubio, an puer habeat plenum usum rationis, Tamb. De Commun. c. 4 num. 19. dictum non teneri hoc præcepto confessionis, tum quia

quia possessio est pro ipsius libertate contra legem, tum etiam quia lex est de confessione absoluta, id est, de confessione mortalis certi, quale non potest afferre talis puer: sed *Castrop.* & *Bosco* n. 38. rectè dicunt post septennium obligari, quia tum præsumitur plenus usus rationis, ergo lex est in possessione, lex autem præcipit confessionem, abstrahendo an absoluta an conditionata sequatur absolutio: Neque verum est, quod lex sit tantum de confessione mortalis certi, nam secundum dicta à nu. 605. etiam est obligatio confitendi dubia.

Q. 302. Cui facienda sit confessio annua. R. §. 2028.

1. Ut satisfiat, debet confessio fieri proprio Sacerdoti, id est, habenti potestatem absolvendi hunc pœnitentem & ad hoc approbato: Nec sufficit, quod sit Regularis, qui pro approbatione se præsentarit Episcopo fueritque dignus approbatione & injustè sit repulsus, uti constat ex hac 13. prop. ab *Alex. VII. damnata*: Satisfacit præcepto annuae confessionis, qui confitetur Regulari Episcopo præsentato, sed ab eo injustè reprobato: Quamvis enim Episcopus sic rejiciens peccet, non ideo Regularis evadit approbatus.

§. 2. Quamvis fuerit aliquando obligatio 2029.
 annuè confitendi proprio parocho, tamen nunc certò satisfaciunt, qui confitentur Regularibus privilegiatis, uti satis ostendit *Busenb. relatus*. n. 2002. & patet ex *Bulla 22. Leonis X.* Dum intra mentis arcana, §. 6. *Pauli III. 48. Licet debitum*. Item ex *constitutione Joannis XXII. in Extrav. Vas electionis, De hæreticis: Benedicti XI. in Extrav. Inter cunctas, De privilegiis Clem. VIII. Significatum fuit nobis, apud Platel. n. 738.* Possuntque videri *Azor I. 13. c. 2. q. 2. & Suar. d. 26.*